

Szczęsnowicz Remigiusz Olgierd

Urodził się 2 stycznia 1923 roku w Piotrkowie Trybunalskim. Matka Maria z Kubskich była nauczycielką. Ojciec, oficer WP, ranny w bitwie z bolszewikami pod Kijowem, został urzędnikiem skarbowym w Stołpcach a od 1928 r. w Wilnie.

Tam też autor uczęszczał do gimnazjum im. Adama Mickiewicza z którego, na początku okupacji litewskiej został wydalony za strajk szkolny.

Naukę, aż do matury, kontynuował w III gimnazjum polskim za okupacji sowieckiej. W czasie okupacji niemieckiej pracował zarobkowo przy kopaniu torfu i wyrębie lasów biorąc jednocześnie udział w polskim życiu konspiracyjnym. M.in., wraz z Leopoldem Tyrmandem wydawał podziemny "Biuletyn Informacyjny" czerpiąc materiały z nasłuchu radia londyńskiego i moskiewskiego.

W roku 1942, po dwumiesięcznym aresztowaniu i wstawiennictwie kolegi gimnazjalnego, który pracował w litewskim Gestapo-Saugumie, został "tylko" wywieziony na roboty przymusowe do Nadrenii, skąd uciekł w roku 1944.

Po przybyciu do Wilna kontynuował działalność konspiracyjną. Po krótkim przeszkoleniu wojskowym skierowany do I Brygady "Juranda". W jej szeregach uczestniczył w operacji "Ostra Brama" oraz w "ostatniej bitwie AK" pod wioską Krawczuny gdzie zginął "Jurand".

17 lipca, po rozbrojeniu przez oddziały armii sowieckiej został wywieziony do Kaługi a później do lasów w których b. żołnierze wileńskiego zgrupowania A.K. jako "poborowie do armii czerwonej", pod strażą sowieckich sierżantów i oficerów, pracowali przy wyrębie puszczy.

Po powrocie do kraju w roku 1946 tworzy, wraz z Henrykiem Czyżem /późniejszym kompozytorem i dyrygentem/ Bernardem Ładyszem /późniejszym basem światowej rangi/ oraz Leonem Janowiczem /późniejszym dziennikarzem, poetą i pisarzem/ zespół artystyczny żołnierzy-repatriantów "Kaługa". Po nakazie rozwiązania zespołu przez ówczesny Urząd do spraw publikacji i widowisk pracuje w Wydziale Kultury st. Rady Narodowej studiując jednocześnie w Wyższej Szkole Dramatycznej. Później pracuje w Związku Autorów, Kompozytorów i Wydawców, w Teatrze "Lalka" i jako kierownik domów kultury: na Targówku i na Starym Mieście. W roku 1956, za namową Ryszarda Kapuścińskiego, przechodzi do pracy w prasie /"Sztandar Młodych", Agencja Informacyjna API, Interpress/

Od 1983 roku -na emeryturze.

